

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttór soronként 30 kr.
többesziros hirdetésnél kedvezmények nyujtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Sz.-Somlyó, 1896. február 25.

A „Szilágy“ folyó évi 8-ik számában egy cikk jelent meg, „Egy közigazgatási bizottsági tag“-tól, melyben a sz.-somlyói óvoda ügyében, Sz.-Somlyó város képviselő testületét a közigazgatási bizottság elleni tiszteletlenséggel, törvénytelen eljárással s hatáskörének túllépésével vádolja és kihívólag támadja meg.

A tisztelt közigazgatási bizottsági tag ur azt állítja, hogy az óvoda ügyet egészen tárgyilagosan ismerteti, holott pedig a cikknek minden sorából kitűnik az, hogy annak megírására inkább személyi okok vezették és ez ügyben a közigazgatási bizottságot valószínűleg a cikkíró ur vezethette félre, mert a városi képviselőnek az óvoda ügyben mindig egyhangú határozatait ignorálta, pedig gyanitom, hogy a bizottsági tag ur azon városi képviselők egyike, kik az óvoda vagyona rendezésére kiküldettek.

Alólírt pedig egyike lévén azon képviselőknek, kik az óvoda ügyeit legközelebből ismerik s olyan, a ki annak minden fontosabb ügyében részt vett, a megtámadott városi képviselőt iránt való kötelesség érzetből és a sz.-somlyói kisdé-óvoda ügyének a tényeknek megfelelő ismertetése végett, az óvoda multja, anyagi viszonyai és kezeléséről hű és megbízható adatok alapján, az alábbiakban úgy fogom az óvoda ügyét előadni, mint azt Sz.-Somlyó városában minden értelmes polgár és képviselő ismeri s mint aki ezen humánus intézmény biztosítása, fejlődése és jövője iránt melegen érdeklődik.

1871-ben néhány a kisdéóvás iránt érdeklődő ember Sz.-Somlyón egy kisdé-óvodát állítván föl, azt egy pár évig részint saját adományából, részint közadakozással összegyűjtött pénzből fenn tartotta. Egy pár év múlva azonban az alig megalakult óvoda a megszűnés és megsemmisülés küszöbén állott, mert a kezdeményezők buzgósa és áldozatkészsége meglazult, a társadalmi uton gyűjtött filléreket pedig az óvoda rendes fentartási költségei felemésztették, egyzóval nem volt az óvoda fentartására semmi alap.

Ekkor az isteni gondviselés váratlan segélyt küldött az enyészett szélén álló óvodának az által, hogy Nagy Imre sz.-somlyói vagyonos polgárnak halálos ágyán azt sugalmazta, hogy vagyonának nagy részét — mintegy 17,000 frtot érő ingatlan vagyont — a sz.-somlyói óvodának hagyományozza.

A nemeslelkű hagyományozó célzata nem teljesült ugyan egészen, mert ingóságai, melyeket végrendeletileg az adósági kiegyenlítésére rendelt, — adósságait nem fedezvén, azok nagy része — mintegy 8—9 ezer forint — az óvodának hagyományozott ingatlanokra nehezedett, — de mégis új életre hozta a már-már haldokló óvodát s alapot nyújtott ennek további fennállhatására.

S valóban az óvoda kezdeményezői és akkori vezetői, mintegy új erőt merítve az alap létezésének tudatából, tovább vezették az óvoda ügyeit s kezelték annak vagyonát, különösen a Nagy Imre által hagyományozott vagyon legnagyobb és legértékesebb részét tevő mintegy 20 holdnyi szőlőt.

Ugye a sok befektetést s költséges intenzív művelést igénylő szőlő, részint az óvoda akkori intézőinek a szőlőkezelésben való járatlansága miatt, részint a mostoha gazdasági viszonyok és időjárás mellett csekély, sokszor a mivélési költséget is alig fedező jövedelmet nyújtott s midőn ehhez a felszaporodott adóhátralék s a hagyományt terhelő adósságok fizetésének elodázhatlansága is hozzá járult: az óvoda akkori vezérferfiái 1879-ben bejelentvén, hogy ők az óvodát fenntartani s vagyonát az elkallódástól megmenteni nem képesek, — felkérték Sz.-Somlyó várost, hogy az óvodát és vagyonát vegye hatósági kezelés alá.

Ily előzmények után Sz.-Somlyó város, hogy ezen kulturális és a magyar nemzeti eszme csiráit ápoló s már magyar állami szempontból is feltétlenül szükséges intézet fennállását biztosítsa, — 1880. ápril 19-én a sz.-somlyói kisdé-óvodát s ennek vagyonát hatósági kezelése alá vette, mit 22566—880. sz. alatt

a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium is jóváhagyott.

Ezen időtől kezdve Sz.-Somlyó város nemcsak fenntartotta és kezelte az óvodát, hanem saját házi és egyéb szükségleteinek korlátozásával, rendbe hozta az óvoda anyagi ügyeit is az által, hogy a felszaporodott adóhátralékot s a Nagy Imre-féle vagyont terhelő adósságoknak — mintegy 9000 frtnak — körülbelül felét kifizette s a hátralékot a kamatok pontos fizetésével hosszabb időre prolongálta.

A megpróbáltatások nehéz napjai azonban alig egy évtized múlva újból előállottak, mert a szőlőt a phylloxera egészen elpusztította s ez által az óvoda jövedelmei újból érzékenyen, sőt fennállhatását veszélyeztető módon megcsökkenek.

Ekkor — 1890-ben — merült föl az eszme, hogy — miután több városi polgár ajánlatot adott be az óvoda-féle boltok és szőlő megvásárlására — talán célszerűbb lenne az óvoda ingatlanait eladni s szükségleteit a vételár kamataiból fedezni.

A megejtett puhatolózások és számítások azonban azt mutatták, hogy az elérhető vételár kamatai egyáltalán nem volnának elégségesek a rendes szükségletek fedezésére sem, és pedig annál kevésbbé, mert az óvoda egy a célnak alig megfelelő bérházban lévén elhelyezve, azt is számításba kellett venni, hogy egy alkalmas óvodai telek megvásárlásának s erre egy megfelelő épület építésének szükségére rövid időn be fog állani s ezen szükséglet kielégítése a kamatozandó törzsvagyon nagymérvű megcsökkentését fogja igényelni. Ugyanazért Sz.-Somlyó város azon célból, hogy az óvoda fennállását biztosítsa, — 36—891. közgy. sz. a. elhatározta, hogy a sz.-somlyói kisdéóvoda összes úgy ingó, mint ingatlan vagyonát átveszi, — szakértőkkel megbecsült 17552 frt 57 kr. értékben — az óvodát megterhelő 5164 frt 66 kr. adósságot és felszaporodott kamatokat kifizeti, s az óvodát jövőben a törvény kívánalmainak megfelelően fenntartja.

Az óvoda ezen rövid történetéből is látszik, hogy Sz.-Somlyó város az óvoda vagyonának kezelését soha sem kereste, hanem csak a humánus cél iránti erkölcsi kötelességből vállalta el, — látszik, továbbá, hogy Sz.-Somlyó városnak az óvodai vagyon kezelése soha nem hajtott hasznót, sőt hol több, hol kevesebb áldozatait igényelte. Ha figyelembe vesszük, hogy egy alkalmas óvodai telek vásárlása s egy megfelelő óvodai épület építése az óvoda összes jövedelmet hozó vagyonát elfogja nyelni s ez esetben az óvoda minden szükségletét a város egyéb vagyonainak jövedelméből kellene fedezni; és mert egy telek beszerzésére 5000 frt, egy korszerű óvoda építésére pedig legalább is 10,000 frt szükséges: látszik végül, hogy Sz.-Somlyó város akkor, midőn az óvoda vagyonát átvette, de ennek ellenében magát az óvodának a törvény kívánalmainak megfelelő fenntartására kötelezte, — a nemes és szép cél érdekében nagy áldozatot hozott s az ellenértékkel arányban nem álló terhet vett magára.

Ugyanazért méltán sértheti Sz.-Somlyó város képviselőtestületét, hogy önzetlen eljárása félremagyarázzatik, s áldozatkészsége mögött némelyek az önzés ördögét látják lappangani.

De lássuk, hogy Sz.-Somlyó város képviselőte az óvoda vagyona átvételével mindég egyhangú és szabályszerű határozataival megtartotta-e a törvény intézkedéseit, vagy a cikkíró ur állítása szerint túllépte hatáskörét?

a) Sz.-Somlyó város a sz.-somlyói kisdéóvoda vagyonait még 1891. május 14-én, tehát az 1891. évi XV. t.c. életbe lépte s az ennek végrehajtása tárgyában 1892-ben kiadott miniszteri utasítások keletkezése előtt vette át, — következőleg e tényre sem az 1891. évi XV. t.c. sem az ennek végrehajtása tárgyában kiadott, sokkal későbbi keletű miniszteri utasítások befolyással és visszahatással nem bírhatnak.

b) Jóllehet az 1891. évi XV. t.c. végrehajtása tárgyában kiadott, 1892-ben kelt miniszteri rendelet a kisdéóvodák

gyógytár csaknem verklivel fogta már a szobalánykat, hogy hozzá vigyék a recepteket s tán ha még nyerevényeket osztott volna is, mint a panorámákban szokás, csak hozzánk jöttek volna, csak hogy engem láthassanak. De a közönség is odaküldi őket, különösen az ifju hölgyek, hol a szép Szalmiák készíti és szolgálja ki az ellenállhatatlan vértisztító pilulákat. De eljött a szabadság napja és én egy szép reggelen elbucsuztam főnökömtől, hogy ne csak életet osztogassak, de hallást is a zsarnokok fegyvereseinek. Főnököm hallani sem akart távozásomról. Üzleti pangást, tönkremenést emlegetett, de nem tágitottam. Tán azt hiszi, féltem a harctól? Egy csöppecskét sem, fiatal barátom! Nem bizony! Sok lovagias ügyem volt, persze mind hölgyek érdekében, (de erről nóm előtt jó lesz hallgatni, tudja nagyon feltékeny) s mindig én voltam a győztes, egyetlen sebet sem kaptam, sőt most is teljesen sértetlen vagyok, pedig a forradalmat vitézül keresztül harcoltam! Valódi Achilles voltam azzal a külömbiséggel, hogy még Achilles-sarkam sem volt, vitézi ügyességem volt oka sérthetlenségemnek.

— Egy alkalommal portyázásra léven kiküldve, ellenség fegyverei közé kerültem 5 bajtársammal. Mire észrevettük, egészen körül voltunk kerítve. Társaim csaknem kocsonyává váltak a félelemtől, de én lelkesítém őket s hősi elszántságom őket is hőskökké tevő, 36 osztórakot vágtunk le, mig kijutottunk az ellenség fegyverei közül s ekkor sarkantyuba kapva lovainkat, vágtattunk a

A „Szilágy-Somlyó“ Tárcája.

Vitéz kapitány ur.

Tekintetes Szalmiák Flórián gyógy-szerész ur s tüzőltó parancsnok aspiráns nagyot rugott recsegős ágya végén s egy szörnyű horkantással kiszabadítván magát Morpheus karjai közül, fölébredt. Való-e, álom-e, a mit átélt, nem tudta hirtelenébe meghatározni? De ez nem csoda! Az este eltöltötték az időt a szomszédos vendéglőben s a szaporán élvezett pompás ürmös bor olyanforma lelkiállapotba hozta, melyet a korhelykedni szerető férfiak hazaszerte csendes butaságnak neveztek el.

Hová lett a sereg, a kard, a fényes egyenruha? Hisz az előbb mindezeket látta szemével. Valami neszt azonban hallott, mely körülbelül 3 arasznyira tőle származott, de az nem hasonlított sem ágyuszekerek dübörgéséhez, sem a kardok csörömpöléséhez, legkevésbé lelkesült Viktoria kiáltásához.

— Ahán a feleségem!

Mód nélkül szerette volna megkérdezni tőle; nem látta-e imént az ő harci dicsőségét, mint vágta ki magát negyedik magával egy egész armádia muszka közül? De félt, mert hű neje, — mint általában minden gyermektelen asszony — igen szekánt lévén, könnyen kigunyolhatta volna. Csak forgatta agyában gon-

dolatait: miképen lehetne ügyesen eleibe kerülni a dolognak, megtudandó az igazságot, de fejében nagyon kovályogtak a gondolatok s nem találták el a helyes utat. Forgolódott ágyában mit részben az ürmös is elősegített.

— Nem alszol Szalmiák? — kérde csendesen szíve királynője.

— Nem! Azaz hogy nem tudom bizonyosan.

— Meddig tartott megint az az átkozott tivornya? Ez már sok, sőt türehtetlen, hogy mindig a szomszédban lakol. Lásd, nem használ az egészségednek sem s minden jövedelmedet fölemésztí az a naponkénti sok szóda-bikarbóna!

— Hiszen édesem én inkább csak beszélgetni megyek oda. Mióta azok az alkalmatlan muslicák a számba röpöknek, lemondtam a vig poharazásról. Hanem kérlek valamit! Hallottad-e hírét a forradalomnak?

— Hogy kérdezhetsz ilyent? Hát hogyne hallottam volna!

— Nem álom tehát, én valóban kapitány voltam a forradalomban! S ezzel megfordulván, vitézi nyugalommal újra elaludt.

* * *

Másnap reggel igen jó illat volt a patikában. Mindenféle illó és illatlan illatos olajok lettek előszedve. Dühöngött az egészség a városkában. Sem gyógyító, sem a fájdalmat örökre lecsillapító szerek készítése nem volt szükséges. Szalmiák gyógyszerész ur tehát elhatározá, néhány hete érkezett segédjét az általa fölaltalt fölülmulthatatlan bajuszpedrő készítésé-

nek rejtett titkaiba beavatni. A segéd ur élénk, ügyes ifju volt, nagy kár, hogy biccentett. Pedig nem lehetett meghátrózni: ballába volt-e rövidebb kelleténél, vagy a jobb hosszabb. Némi célzással nemzetiségére a kisvárosi genialitás Styopu-nak címezte.

— Nos barátom! — szól Szalmiák Flórián főnök ur — most egy titkot fog ellesni tőlem, mi testvérek között is megér legalább 5000 frtot. Adjon hálát sorsának, hogy hozzám vezérelte. Ez a most készítettő bajuszpedrő a leghíresebb a világon. Ez Kiss Ernő forradalmi tábornok világhírű kedvencz bajuszpedrője volt. Elődjé ittléte alkalmával az utolsó napokban készítettünk 3563 dobozzal s már — mint láthatja — alig van 10—15 skatulyával. (A Styopu nem szolt, csak bámult a félreismeret bajuszpedrőkre, mikből nem emlékezett, hogy egyet is eladott volna 5 heti ittléte óta.)

— Érdekes története van ennek! Mig készítjük, majd előadom, tudom, érdekelni fogja. Szedjen elő azért minden szükséges téglit, viaszos skatulyákat, hogy nyugodtan hallgathassa elbeszélésemet.

— Ön fiatal ember nem is képzeli azokat a fényes napokat, azt a lángoló lelkesedést, mi akkor dobogtatta az emberek szívét (Szalmiák ur is legfőlebb ha 12 éves lehetett akkor), mikor Kárpátoktól le az Adriáig zugott végig a szabadság szele. Én ifju valék... Hajh, deli ifju! Főnököm, — kinek gyógytárában első segéd voltam, — igen meg volt elégedve velem. Hogyisne, hiszen a másik

vagyonának örvé a közigazgatási bizottságot teszik, de magában az 1891. évi XV. törvényikkben erről említés nincs, miből önként következik, egyéb törvényeink figyelembe vételével, hogy a Sz. Somlyó város és a sz. somlyói kisdödóda közt létre jött vagyonátruházás felülbírlására és jóváhagyására az 1891. évi XV. t. c. meghozatala után is egészen az annak végrehajtása tárgyában kiadott miniszteri utasítások közzétételéig egyedül Szilágyvármegye törvényhatósági közgyűlése volt és lehetett az illetékes hatóság. — Már pedig Szilágyvármegye köztörvényhatósága ezen vagyon átvételét 403—891. kgy. sz. alatt még 1891. június 30-án helyben hagyta.

c) Sz. Somlyó város képviselő testületének 36—891. kgy. sz. határozata s Szilágyvármegye törvényhatósági bizottságának azt helybenhagyó 409—891. sz. határozata már jóval az 1891. évi XV. törvényikk végrehajtása tárgyában kiadott miniszteri utasítások kelte előtt jogerőre emelkedtek s ezen a törvényhatározatainak megfelelően hozott határozatokat a közigazgatási bizottság, mely illetőségét az ily ügyekre csak 1892-ben, tehát szinte egy évvel későbbben nyerte, — hatályon kívül helyezni, vagy felülbíráltni nem jogosult.

A szóban forgó vagyonátruházás tényleg és jogilag fogatba ment még 1891-ben. A szerződés kiállítás s a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezése — a fentiek szerint elhatározott vagyonátruházásának, illetve maguknak ezen határozatoknak csak tulajdonképpen végrehajtása, melyeket a közigazgatási bizottság — éppen azért, mert törvényesen hozott jogervényes határozatok természetűszerű kifolyásai, — szintén nem kifogásolhat, és pedig annál kevésbbé, mert a mint az adásvévesi szerződés tartalmából világosan látszik, ezen szerződés csak a már jogerős határozatok végrehajtásaképpen állítottatott ki.

Ezekből pedig kitűnik, hogy a közigazgatási bizottsági tag ur, vagy rosszul volt informálva, vagy pedig a vármegye irattárába is meglevő ügyiratokat egyoldalulag, felületesen tekintette be.

Még egyet. Nagyon különös, zavart fogalmi lehetnek a közigazgatási bizottsági tagnak a városi képviselő kötelesegerzetéről, s a közigazgatási bizottság határozatainak joghatályáról, illetve végrehajthatóságáról, — midőn — pusztán ama tényből kiindulva, hogy Sz. Somlyó város képviselőtestülete a közigazgatási bizottságot csálhatatlannak nem tartotta s annak az ovodai alapítványi ingatlan visszatelekkönyveztetését elrendelő, fentebbiek szerint illetékelen határozata ellen fellebbezéssel élni merészelt — a városi képviselőt a felebbezés benyújtásáért felettes hatósága ellen való tiszteletlenség, engedetlenség és felsőbb hatóság határozatának kijátszása vádjával illette.

És ugyan miért a városi képviselő és polgármestere ellen ez a nagy fenekedés? Mikor a feljajduló közigazgatási bizottsági tag is elismeri, hogy a kérdéses alap így is, úgy is a város által fogna kezeltetni, — azt meg el kell ismernie, hogy ha az alapítvány jövedelme fedezi az óvoda fenntartási költségeket, hát nem lessz szükség a 3% pótdóra, — ha pedig nem fedezi, az ovodai törvény értelmében így is csak a városnak kell a költségekről gondoskodni.

Legyen meggyőződve különben a közigazgatási bizottsági tag ur, közigazgatási bizottsági tagságának magas régiójában arról, hogy Szilágy-Somlyó város képviselőte és polgármestere egy humanus intézmény fejlődését soha nem fogja akadályozni, s annak vagyonát elkalodni nem engedi. Arra pedig sem jelenben, sem a jövőben Szilágy-Somlyó város és közönsége nem fog szorulni, hogy a támogatására utalt óvoda vagyonát s annak jövedelmeit saját céljaira fordítsa.

Az pedig, hogy cikkirő ur a tények elferdítésével egy város képviselőtestülete törvényszerű eljárását oly kihívólag vádolja, legalább is nem tisztességes dolog.

Egy városi képviselő.

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselőtestülete folyó évi február 29-én, d. e. 10 órakor a város ház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart.

A gyűlés tárgyai:

1) Vármegyei alispán ur 15415—895. sz. a. értesítése a rom. cath. egyház és Hubert Jenő részére malom vizimű engedélyezése tárgyában.

2) A „Mária Josefium“ nyomorék gyermekek menedékház létesítésére segély iránti felhívás.

3) Emmer Mór helyettesített állatorvostól az eskü bevétel.

4) Polgármester előterjesztése a milénium megünneplése iránt.

5) Lehner Sándor kérelme a vadkerti bérlet ügyében.

6) A városi taksás telkek megváltása iránt polgármester előterjesztése.

7) Felhívás a Maros-Szt.-Imrén felállítandó Hunyadi emlék ügyében.

8) Polgármester előterjesztése, melylyel az újból építendő régi vármegye ház tervrajzát bemutatja.

9) Ugyanannak előterjesztése Sz. Somlyón egy szőlőtelep felállítása iránti kérelmé megsűrgtetése iránt.

10) Ugyanannak előterjesztése a városi legelő hasznosítása tárgyában, a folyó évi 6. sz. képv. határozata fogantatásáról.

11) Dr. Kálmán Ignác választás alá eső képviselői állásáról lemondása.

12) Soós László kérelme bérhátraléka elengedése iránt.

13) Borsos János ellenőr kérelme 120 frt előleg engedélyezése iránt.

Különfélék.

— **Gazdasági tudósító.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter Nagy Ferencz sz. nagyalusi lakost vármegyénk szilágy-somlyói járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Az adókövető bizottságba** 1896—1898. évekre következők nevezettek ki az alispán által: a sz. somlyói adóhivatal területén működő bizottságba rendes tagokul Ruszka Ignác és Brüll Károly kereskedők, póttagokul Schönstein Ferencz iparos és Gáll János magánzó, sz. somlyói lakosok, — a zilahi kir. adóhivatal területén működő adókövető bizottság rendes tagjaiul Kiss Ernő ügyvéd és Hochsinger Zsigmond birtokos, póttagjaiul Szabó Sándor kereskedő és Lányi Károly magánzó, zilahi lakosok, — a sz. csehi adóhivatal területén működő bizottságba rendes tagokul Moni György birtokos és Lenhard Vilmos erdőmester, póttagokul Goldstein Lajos birtokos és Dénes Károly iparos, sz. csehi lakosok, — végre a tasnádi adóhivatal területén működő bizottságba rendes tagokul Kovács István (Ér-Kávás) és Rozs Vendel (Tasnád) birtokosok, póttagokul pedig id. Kandel József és Veres János tasnádi birtokosok.

— **Eljegyzés.** Dr. Mariska György debreceni ügyvéd e hó 20-dikán jegyezte el Kőrösi László zilahi ügyvéd leányát, Irént.

— **Meghívó.** Szánka Antal zenetanár folyó évi február hó 29-én Sz. Somlyón, a városi színház helyiségeiben tanítványaival zártkörű táncal egybekötött zeneestélyt rendez. Belépti díj személyenként 1 korona. Kezdeté pont 8 órakor. Műsor. 1. „Hunyadi Indul“ előadják az összes tanítványok hegedűn, zongorán és harmoniumon. 2. „Balaton háborgása“ Mihálytől, zongorán előadja Weinberger Gizella. 3. „Magyar Népdalok“ hegedűn előadja Lang Aladár és Faragó József. 4. „Lammermouri Lucia“ operából, fantasie elegante, hegedűn előadja Ajtai Pál, zongorán kíséri Ruszka Margit k. a. 5. „Magyar Népdalok.“ Előadják Finger Mariska és Lajos. 6. „II. Rapsód“ Liszt Ferentől, előadja Tamkó Bella k. a. 7. „Magyar egyveleg“ czimbalmon előadja Kethely Vanda, hegedűn kíséri Ajtai Pál, Böllőni György és Halliarszky Albert. 8. „Lengyelke és galopp“ zongorán 4 kézre előadja Weinberger Rózi és Brüll Margit. 9. „Fata Mergana“ keringő, hegedűn előadják Halliarszky Albert és Böllőni György, zongorán kíséri Weinberger Gizella. 10. „Hymnus.“ előadja az összes kar.

— **Március 15-ikét** Krasznán az „Olvasó-egylet“ az idén is méltó fényvel fogja megünnepelni.

— No én nem hiszem, hogy volnának köztetek közlegények. Ugyanazért 15 üveg pezsgőt fizetek, ha egy óra leforgása alatt egy eleven köztüzöltőt mutatsz nekem.

Eltelt az óra, de köztüzöltő sehol sem volt található. A pezsgő elmaradt. Hanem annál inkább igyekvők a főparancsnok, a nevelőseget elűzendő, forradalmi kalandjait előadni. A számvetésben jártasabb hallgatóság azonban kiszámítá suttyomban, hogy 1848-ban Szalmiák főparancsnok ur éppen 11 éves volt s így aligha lehetett ugyanakkor kapitány. Összebeszéltek hát, hogy valami módon megtréfálják a kapitány urat.

Egy délelőtt beállit egy gubás atyafi. Tekintetes Szalmiák Flórián ur gyógytárába.

— Szerencsés jó napot kívánok! — Adjon Isten gyógyulmednek is, — válaszolá a tekintetes ur. Mi szél hozza bátya?

— Hát biz én istálom abba járnék, megkövetem a tekintetes urat, hogy szegény anyjokomnak megfájdult a lába, de nem a táncba, hiszen már Anikót, a legnagyobb leányunkat férjhez is adtuk, hanem bizony az idő eljárt. Hát ugy gondolom, hogy valami kenőcsöt vinnék néki. Hiszen — mondok — ugy is be kell menni a városba, hát inkább egy verdukkal kevesebbet iszom, aztán majd csak telik valahogy egy kis kenőcsre is. Mert tessék elhinni: szegény a föld népe, aztán így télen napszám se igen jár, pedig biz Isten felférne.

— Nyögje ki már kend, mit akar — förmed rá Szalmiák ur — vagy azt hiszi, hogy én a kend ötgarasáért hallgatok itt hétszámra a zöld beszédeit?

— Ne haragudjék megistálom a te-

— **Sorozás.** Az idei ujoncozás a zsiói járásban március 23, 24, — a sz. csehi járásban március 26, 27, 28, 30, — a zilahi járásban március 31, április 1, 2, — Zilah városában április 7, — a krasznai járásban április 9, 10, — a sz. somlyói járásban április 13, 14, 15, — Sz. Somlyó városában április 16, — a tasnádi járásban április 18, 20. és 21-ik napjain fog megtartani. Polgári elnök mindenütt Török István vármegyei főjegyző, polgári orvos pedig dr. Berger János vármegyei főorvos, esetleg dr. Ajtai Endre tiszteletbeli vármegyei főorvos lesz.

— **Nyílt számadás.** Az ipartestület f. évi február hó 15-iki táncmulatságán összes bevétel volt 89 frt 79 kr, kiadás 84 frt 03 kr, tiszta jövedelem maradt 5 frt 76 kr. Felülfizettek: br. Bánfiy Dezső miniszterelnök 10 frt, Liger Erzsébet 1 frt 59 kr, Ajtai Béla 1 frt 50 kr, Páskuj Antal, Klein Mór, Kedves György, Zobel Lipót, Zipfinger Péter, Frankovics Ignác 1—1 frt, Angyal János, Bikfalvi András, Katona Sándor, Biró István, Nagy Lajosné, Bartha Endre, Sziszek Sándor, Balta Elemér, Svaitzer Gábor, Bátor Géza, N. N. Halmágyi Endre, Farkas István, Szlankai N., X. X., Török Teofil, 50—50 kr. Kedves János, 30 kr., Sós Lajos, Deák János 20—20 kr. A felülfizetésekért a rendező bizottság nevében köszönetet mond Benkő Pál pénztárnok.

— **A krasznai önk. tüzoltó-egylet** febr. hó 23-án tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlés a legszebb egyetértésben folyt le, megválasztattak újolag, egyhangulag főparancsnokká, Lengyel István, — alparancsnokká, ifj. Kövesdy Elek, — segéd-tiszt-titkárrá, Wargha Gyula, — segéd-tiszt, Balázs P. János, — szertárnokká, Rozsnyai Lajos, — orvoská, Belle Gyula, — pénztárnokká, Olsavszky Simon. — A többi állások is mind egyhangulag lettek betöltve. Így a parancsnokság tagjai lettek Nagy Domokos, Lázár Gejza, Macha Gusztáv, Bikfalvy Zsigmond.

— **Hadkötelesek.** Az idei fősorozáson a zsiói főszozolgabírói járásban 406, — a szilágy-csehibe 659, — a zilahiban 584, — Zilah városában 79, — a krasznában 417, — a sz. somlyóiban 496, — Szilágy-Somlyó városában 83, — a tasnádiában 481, — az egész vármegye területéről tehát összesen 3210 hadkötelesek fog a sorozó bizottság elé állittatni.

— **Körjegyző választás.** Sz. sámsóni körjegyzővé e hó 19-én Katona Pált választották meg.

— **A krasznai önk. tüzoltó-egylet** febr. hó 16-án tartott táncvizigalmán felülfizettek: Lengyel István 5 frt, Nagy Domokos 3 frt 50 kr, Lázár Gejza 1 frt 50 kr, Felekán Oktáv 1 frt 50 kr, Eszes Béla, Macha Gusztáv, Kaáli Nagy Béla (Kaposvár), Fülöp Mihály, Steffánovits János, Olsavszky Simon, Bakesy József, Belle Gyula, Veverán József, 1—1 frt; Kuczay Lujza (Csizér), ifj.

kintetes urat, hiszen mondom már . . . ejnye nol

És itt megáll. Megtörli a jobb szemét s csak bámul. Megtörli a bal szemét is és ismét bámul.

— Mit bámul kend, mondja mit akar, vagy menjen Isten hírével.

— Csak azt nézem, hogy vajjon jól látok-e, hiszen az ur . . .

— Csak nem öltem meg az öreg apját — üvölt Szalmiák ur.

— Nem bizony uram. De mintha az én kapitányom volna a forradalomból. Akkurat olyan. Nem ösmer rám a nagyságos ur, én vagyok Tóth Gáspár a vitéz kapitány ur őrmestere.

Tovább is mondta volna, de Szalmiák ur a nyakába ugrott és omló könyvek közt, reszkető hangon kiáltá: Szervusz Gáspár barátom, te vagy az én hű bajtársam, ki velem oly vitézül küzdöttél a muszkák ellen. De jó, hogy eljöttél! Isten hozott kedves bajtársam.

— Nono tekintetes uram — szabódék Tóth Gáspár; nem lévén erre elkészülve — megtalál ártani az egészségének!

— Nem addig van az, barátom! Régen szerettelek volna már látni. Épen kapóra jöttél, ma nem eresztetek el, olyan nincs. Ma az én vendégem leszel.

— Hallja barátom — fordul a Styopuhoz — siessen azonnal s hívjon meg hozzám minden jó ösmerősemet. Feledje el lábainak felemás voltát — no ne hagdják, látja nagyon jó kedvem van most. Mondja el barátainak, mily örömteljes nap ez reám nézve.

Gáspárt pedig toltá be maga előtt lakásába s bemutatván feleségének, lett nagy áradozás. A snapsz előkerült. Ő nagysága bámult. Tisztán azt hitte, hogy bomlik az ura. Gáspár őrmester pedig ugyancsak megbánta, hogy erre vállalkozott. Hátha kislát? Lesz akkor ne mu-

micinkhez. Kettő közülünk megsebesült, négyen sértetlenek maradtunk. Én, a ki akkor hadnagy voltam, vitézségemért kapitányá léptetttettem elő s vitézség érmet is nyertem, mit Kiss Ernő maga tűzött föl mellemre. (Sajnos, hogy néhány hó múltán, midőn egyszer ismét ellenség, még pedig muszkák közé kerülve, negyed magammal magunkat kívágni igyekeztünk, a nagy dulakodásban leberhelték az atilámról). Hát mondom, a midőn Kiss Ernő sátrába mentem az éremmel leendő ünnepélyes földszítésre, Kiss Ernő hozzám lépve, megérzé bajuszpedrőmnek finom illatát s az ünnepély végén kérdé tőlem: „miféle bajuszpedrőt használ ifjú kapitány ur?“ Én szerényen elmondám, hogy az saját készítményem. Készítsen nekem is, szeretném megpróbálni finomságát. Én tüstént felajánlám a nálam még készletben levő 4 érintetlen skatulyák egyikét, mit azonnal el is hoztattam szolgálom által. A tábornok azonnal ki is pödörte bajszát s megkínálta vele a sátorban levő magas rangú tiszteteket is. Lett is nagy bajuszkenés! Attól a perctől kezdve Kiss Ernő mindig az én bajuszpedrőmet használta s kapitányi rangom tiszteletbentartása mellett megkért, készítenék számára vagy 50 dobozzal.

Ezután készítvén a bajuszpedrőt, sok epizódot elmondott a foradalomból, melyekben ő mindig mint vitézül harcoló győztes szerepelt. Mondott eseményeket, melyek részint megtörténtek . . . másokkal, részint csak úgy álmódott az ürmös börtöl.

Később a szomszédos vendéglőben is el-el mesélte tábori életét, harci kalandjait s mindig ugyanazon módon mondván el azokat, annyira beleélté magát álmaiba, hogy szentül meg volt győződve azok igazsága felől.

Lehetnek némelyek, kik mesének,

merő lélektanellenesnek tartják ez állításomat, pedig én erre élő tanukat is tudnék állítani. Hiszen például ha 10 volt honvédek külön-külön meghallgatunk: azok közül 9 bizonyosan állítja, hogy ő tűzte föl Budavár ormára a szabadság zászlóját s az mind hiszi maga is, a mit állit. De még jobban beigazolja állításomat a mi következik.

Eljött a nagy nap! A tüzoltók csákokban jelentek meg a parancsnokválasztás alkalmára. Tagadhatatlan, hogy titkos szavazás esetén minden tüzoltó önmagára szavazott volna, de nyilvános lévén a választás, mégis az érdemet kívánták jutalmazni. Így lett, hogy a forradalombeli vitéz kapitányt kiálták ki óriási lelkesedés mellett főparancsnokká. Szalmiák Flórián adva a meglepettetett, elfogulva köszönte meg bajtársai bizalmát s elfogadta a megtisztelő méltóságot.

A választást zajos banquette követte. A tüzoltók egyig ott voltak. De ugy a város, mint a vidék színe-java is részt vett az örömeünnepélyen. A felköszöntők elhangzása után zajosabb lett a társaság. Egy vidéki uri ember végtelenül óhajtván a pezsgőt, azon törte fejét: mi módon juthatna hozzá? A tüzoltókon végig pillantva, látta, hogy mind bizonyos Charge-val rendelkezik. Tréfálni kezdett a főparancsnokkal, — (ki már jobb szeretne volna forradalmi élményeit hangoztatni, már csak a tekintély emelése szempontjából is).

— Te Flórián, ugy látom, hogy tüzoltóid közt egy sincs közember!

— Dehogy nincs, dehogy!

— Itt legalább egyet sem látok, pedig remélem, csak mind itt vannak a vitéz veteránok?

— Ez csak a tisztikar!

Heller Jónás, Heller Márton, Rosenberg J. Mózes (Sz-Somlyó), Veisz Farkas (Petenye), Jakab Viktor (Bogdánháza), Goldberger Mór, Heller Izsák (Pecsely), Kosz Mihály (Ráton), Rozenberg Arnold, Löw E. Frigyes, Dr. Steiner Mór, Lázár István (N-falu), Brüll Zsigmond, Páskuly Lukács, Bocsaánczy János (Dézs), Csákány Ferenc, Domokos János (B-Hunyad), Donogán János (Sz-Somlyó), Buhl Ármin (Kr-Horvát), Tarr Sándor, Hegedüs Gyula (Sz-Somlyó), Csapek Károly, Kajetan Kálmán (M-Valkó), Vajda Péter (Bagolyfalu), Nemes Kálmán, Papp Mikályné, Kövesdy Zsiga, Veszter János, Horváth Ábrahám (Alsó-Bán), Ajtai Béla (Sz-Somlyó), N. N. 50—50 kr; Satóczky Ferenc 25 kr. Kaszó Károly, Olhbaum Lajos, Rotschild Ferenc Ebstein Bernát és Szurinka Bertalan 20—20 kr. A táncvigalom összes bevétel 105 frt 15 kr, levonva az 53 frt 66 kr. kiadást, maradt az egyesületnek tiszta bevétel 51 frt 49 kr. Fogadják a nemes emberbarátok a parancsnokság soha nem muló hálás köszönetét. Az egyesület nevében; Lengyel István, főparancsnok, Wargha Gyula, segédtiszt-titkár.

— **Parbaj.** Vasárnap reggel 7 és fél órakor P. Á. és W. K. a malomerdőben pisztolybárbajt vívtak. Sérülés nem történt. A dologban az a legérdekesebb, hogy az ezélt két héttel történt tettleges sértés miatt több rendbeli párbajsegédek sikertelen eljárása s nagy nehezen összehozott becsületbíróság eredménytelen ülészése után szombaton az izraelita egyház javára adandó 60 frtban kiegyeztek, — de még is jobbnak látták a becsületbíróság értesítése nélkül a levegőben lyukat lőni.

— **Takarékpénztárak.** A „Krasznamegyie i takarékpénztáregyesület részvénytársaság Sz. Somlyón,“ 27-ik évi forgalmi kimutatása az 1895-ik évről szétküldött a részvényeseknek, hogy abból a f. évi március hó 8-ik napjára összehívott közgyűlésre az intézet állásáról előleges tájékoztatást szerezhesenek. A hozzánk is beküldött mérleg az intézet virágzó állapotáról s annak üzleti vezetésében nagy előhaladásról teszen biznyságot. A mérlegből felemlítjük, hogy a pénztézet 100,000 frt alaptőkével és a 442 frt 84 kr. 50 éves jubileumi alapot és 212 frt nyugdíjalapot is ideérítve, 30,432 frt 48 kr. tartalékalappal rendelkezik. Az év végén 14647 frt 06 kr. készpénzzel és 939,169 frt 47 kr. értéktárcával, miből váltó 823,069 frt 87 kr., jelzálog kölcsön 60165 frt 55 kr., kézizálog 2137 frt 50 kr., folyó számla pedig 58,826 frt 55 krt tett. Az intézet ingatlanai, melyekben az üzlethelyiségek és felszerelések is benn foglaltatnak, 12,000 forinttal, különböző értékek és vegyesek 17,372 frt 96 kr. értékei szerepelnek a mérlegben, — melynek hiteltárcája 819,812 frt 45 krt mutat, miből betét 448,360 frt 45 kr., — visszlezámitolás 371,452 forint. Az egyes üzletágak kisebb nagyobb emelkedést mutatnak, legnagyobb a különbség a folyó számlánál, mely az 1895-ik évben 13,236 frt 04 krral multa felül az előző évi forgalmat.

lass. Csak forgatta jobbra-balra a fejét, kereste, merre lehetne ellilantani, de ugyancsak köröm közt volt. Végre megnyugodott sorsában. A vendégek is egyremásra érkeztek. Mind mosolyogva léptek be s rázták meg a derék harcos kezét. A jó ebéd s a bor bátorságot adott aztán a parasztnak s olyan nagyokat ánzárgolt, hogy még Szalmiák ur sem hitte el, ámbár folyvást bizonyozott.

A vendégek pompásan mulattak, hallván a két veterán kalandjait. Mindig egymásra hivatkoztak s nem mertek egymásnak ellentmondani, pedig az elmondottakra nem is emlékezhettek, lévén azok mind „Sermones latini“.

A viszontlátási lakoma csak késő este ért véget. Tekintetes Szalmiák Florián elhalmozá bajtársát mindenfélel. Kapott kabátot, nadrágot, felesége számára szoknyákat, nagy kendőt, továbbá bajuszpedrőt a hiesből, jóféle szagos szappanokat, köszvénykenőcsöt, mindent! . . .

Mikor aztán Gáspár őrmester összekászolódott, a kapott dolgokat gubája alatt szorongatva, bucsut mondott a szíves házigazdának.

— Áldja meg az Isten a patikáros urat, hozzámaló jószívűségéért. Soha nem felejttem el ezt a napot. Hanem aztán ne haragudjék rám az ur, én nem vagyok oka semminek, a tekintetes Papp Ferencz tisztartó ur küldött engemet.

Tekintetes Szalmiák Florián ur majd megpukkadt mérgében, de csak annyit mormolt magában:

— A Herkópáteredet Feri! Mindegy, azért mégis kapitány voltam én a forradalomban!

Milió.

Az évi tiszta jövedelem 20,880 frt 78 krt teszen, miből részvényenként 4 frt 50 kr. osztalék tervezetik kiadni, az igazgatóság jutalékába 4000 forint, a tartalékalaphoz 6222 frt 36 kr. lesz csatolva s így az intézet tartalékalapja ez évben már 36,000 forintot fog elérni. — A „Silvania“ Szilágy-Somlyón székelő hitel- és takarékpénztári intézet VIII-ik évi zárszámadása az 1895-ik évről román nyelven, — a mérleg és nyereség és veszteségszámla pedig magyar nyelven is beküldetett szerkesztőségünkhöz. A „Silvania“ alaptőkéje 150,000 forint, tartalékalapja a 4368 frt 26 kr. nyugdíjalappal és különleges tartalékalappal együtt 47,186 fét 87 krt teszen. Az év végén 2068 frt 07 kr. készpénz, — 629,258 frt 24 kr. váltótárcá, — 98,924 frt 02 kr. jelzálogkölcsön, — 27,139 frt 52 kr. kézizálogkölcsön, — 73,328 frt 72 kr. folyó számla, — 25,042 frt 84 kr. értékű ingatlan s más egyéb tételekkel együtt összesen 869,943 frt 84 kr. vagyon mutatkozott. A betétek összege 338,032 frt 66 krt, a vizsgálomított váltók értéke 291,609 frt 25 krt tett. Évi tiszta nyereséy 25,531 frt 18 kr.

— **Diák-bál.** A zilahi áll. segélyezett ev. ref. főgimnázium diákifjusága 1896. évi március hó 7-én Zilahon, a vármegye-ház disztermében jótékonycélu, hangverseny nyel összekötött táncmulatságot rendez. Műsor. 1. „Csónakos“ irta Zsáffkovszky E., előadja az ifjusági énekar. 2. Friedmann Tibor VIII. o. t. szal. 3. „Alvajáró“ irta Donizetti, előadja az ifjusági zenekar. 4. Lénárd Miklós VIII. o. t. szavalat. 5. „Népdal egyveleg“ összeállította Zsáffkovszky E., előadja az ifjusági énekar. 6. Monolog, előadja Boross Lajos VIII. o. t. 7. „Népdal egyveleg“ összeállította Rácz János, előadja az ifjusági zenekar. 8. „Induló“ irta Abtt, előadja az ifusági zene énekkar. Hangverseny után tánc reggclig.

— **II. Magyar osztálysorsjáték.** Első osztályu sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítónál, kinkél a sorsjegy vásároltatott, az I. osztályu sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegy: 20 frt, — 1 fél: 10 frt, — egy tized: 2 frt, — és egy huszad: 1 frt, — befizetésével legkésőbb március 1-éig eszközzendő. Az I. huzásnál ki nem sorsolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szükségé fenn nem forog, ezek minden további nélkül a II. és III. osztályban is részt vesznek.

— **Híradás.** Tekintetes Szörkesztő Ur! Ezt szörkessze mán ki, ha tuggya. Mer hát velem is csak mögesett sok minden kalabajka íletembe, mög is öttem panaszos kenyéröm javát, de még ilyest nem pipátam, hát még hogy gondottam vóna. Hát töczczik tunni, nekem az közsigtű szabad fázási jussom van, a multkó azí íppeg Vasárnap reggee kimentem a' zerdőre fái, hogy a zasszony süssik díre ekkis bütös lepint. Ott van a mingyá kiröm alásson, a hun fő van írva, hogy a Zutolsó garasho', így a zurak is tuggyák. Csendessig vót. Nem szót se kukukk, sa vargyu, csak emest-amost kereste egy küllő a maga ílelmit. Én a fát csak rakom, — rakom, nem gondoova véle, hogy mit szól majd hozzá Páskuj tekintetes ur, eczczee gondolom, elíg is lesz mán erre a két tinóra, mer hát garasztos az ut. Hát a mind íppeg indulnék kifelé, ott a gát tájijkán látok nyócz urat, osztég az egyik kajabált reám, hogy erre ne jőjkek, mer itt emberhalál lesz. — Hó te Ficzkó, Jámbor! mondok, osztán níztem, hogy a fene lesz hát. Nem láthattam jól, közelébb surrantam, osztég észre vettem, hogy a zurak közül kettő ugy níz egymásra, mintha egymás apját, anyját megötik vóna. Mind a kettőnek püstő vót a kezibe káflival, minthogyha lakodalomra akarnának vivátot lúni. De mirgesek vótak, hát ezt nem gondolhattam. Annyit kivettem a besziggyökbű, hogy sulyos testi sertis törtint valamikő jobb ódaru bal ódal helyett, de, hogy mikor, az nem tudtam birói eszemme kitanáni. Eczczee csak aszongya az egyik: Ájjanak fee a zurak, oszt erre eeked mind a kettő egymástú menni mentü messzibb. A leg-hosszabbik ur néki fogott, osztég lípét, még pedig olyan nagyokat, hogy szentü hittem, hogy ez valami inzsellér, a mék egy fődet mir ki, a mír jól megkentik a markát. Eczcze aztán eefáradt, nem lípét tovább. Most a zegyik mirges ur oda állt, a hunnét elindút, a másik pég oda, a hová írkezett. Ázután egy másik ur állott elé, oszt' kajátotta: kész! A két mirges ur mirgíbe elsápadt. Tűzl kajátotta tovább, osztán mindakettő elsütötte a püstöt, akkorát pukkant, hogy megcsendút az erdő. Nagyon erős tőtisek lehettek, mer olyan puskapor szag lett, hogy mindenki az orrához kapott. Én is oda kaptam, mer az enyimet megütötte valami, olyan forma,

mint a parafadugó. Most is dagadt mint a zőszíugorka. A két ur osztég kezét fogott együtt, osztég egyik aszonta, gyerünk haza átötözni, mer nagyon kormosok vagyunk Melyhez hasonló lyókat kíván Göre Gábor bíró ur.

— **Nagy fogadás** történt Czeeglén a híres alföldi városban. Ugyanis Ungváry László gyümölcsfaiskola tulajdonos, kinek tudvalevőleg a város határában nagy szabásu gyümölcsfa telepei vannak, arra fogadott egy ottani tekintélyes tagokból álló társasággal, hogy hozzá Magyarország és a szomszédos tartományokból a csemete szétküldési ideje alatt a rendelőkől naponként 250—300 levél érkezik. A fogadás feltételei igen nehezek, de hisszük, hogy abból Ungváry diadalmasan kerül ki, mivel megszoktuk már mindazt elhinni, mi munkájával, állításaival, illetve nevével összefüggésben van. Mindazonáltal mégis kíváncsiak vagyunk arra, hogy vajjon a fogadásban ki lesz a nyertes?

— **A nagyváradi m. kir. bábaképezdén** az 1896 évi nyári tanfolyamra a beiratások 1896 március hó 1—10-ig tartatnak. Felvétel végett szükséges okmányok: Honossági s keresztlevél, valamint esketési-, erkölcsi s orvosi bizonyítvány. Folyamodások a nagyváradi m. k. bábaképezde igazgatóságához Nagy-Váradra küldendők.

— **Az osztálysorsjáték mint iskola-alapító.** Budapestről írják lapunknak: Hogy a szerencse istennőjének szeszélyei mily kifürkészhetetlenek, ekleatás példa Magyarországnak egy távolosk falva: Kántor-János, Szatmármegyének egy egyszerű, patriarchalisan berendezett, mintegy 1200 lelket számláló faluskája. Ezen helységbe néhány nap előtt oly tekintélyes pénzösszeg érkezett be, mennyi az ottani postahivatalban talán még soha sem fordult meg. Ezen aránylag óriási pénzösszeget a Heintze Károly cég (Budapest, Szervita-tér 3.) küldötte és elképzelhető, hogy azt a vén postakocsit, míg a másfélórát utját az utolsó vasuti állomástól: Nyir-Bártortól megtette, ilyen epedve még sohasem várták. Az a pénzösszeg pedig, melylyel ez a postakocsi Kántor-Jánosiba bedöcögött, nem volt más, mint az osztálysorsjáték legutóbbi huzásán kisorsolt 60.000 koronás nyeresemény. Nevezett falunak egy 15 tagból álló társasága megbízta Csujá Imre postamestert, hogy költségükre Heintze Károly nál sorsjegyeket vásároljon. A postamester megrendelt egy huszadokba felosztott I. osztályu egész sorsjegyet, melyekből a társaság mindegyike átvett egyet-egyet. Egy huszadot a postamester maga számára tartott meg, négy huszadot pedig mint az ottani református egyház gondnoka, ezen hitközségnek ajándékozott. A megrendelt sorsjegyet, melynek száma 22,656 volt, az osztálysorsjáték huzásán 60.000 koronás nyereseménnyel kihúzták. Magától értetődik, hogy az a nap, melyen a szerencse-hír a Kántor-Jánosiak tudomására jutott, valódi örömmünneppé fejlődött. Hiszen ezen esemény nemcsak az ő igénytelen, egyszerű életsorukban jelent nagy változást, de most már egy régi hő óhajításukat is megvalósíthatják, t. i. az ugyancsak tekintélyes összegben részesült hitközségnek iskolát emelhetnek. Így tehát az osztálysorsjáték ezuttal egy magasztos kultur-célt mozdított elő.

— **Selyem-damasztok 65 krtól** 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér, színes Henneberg selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, esikós, kockázott, mintázott damaszt stb. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállitva mintákat postáfördultával küld HENNEBERG G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zúrichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— A Szalay-Baróthi-féle nagy nemzeti történetből most kaptuk a 32. füzetet, melyben II. László és II. Lajos korának tárgyalása folytatva a megszokott világossággal és alapossággal. A képek jegyzéke ismét rendkívül gazdag és érdekes. Műmellékletül Székely Bertalan egy legszébb képe („II. Lajos holttestének feltalálása“) van reprodukálva. Ezen kívül több érem és aláírás képmása. A mint olvasóink láthatják, a millenárius munka megmarad azon a magas színvonalon melyen megindult és méltó a legszebb körökben való elterjedésre. A füzetek 30 krjával kapható Lampel könyvkereskedésben.

— A „Zenélő Magyarország“ február 15-diki IV. száma változatos, érdekes tartalmával fekszik ismét előttünk. Tartalma I. Szent Gály Gyula „Mért szomorú a kis madár?“ magyar műdal, II. Lengyel

Miska „Álmos vagyok nem aludtam az éj-jel.“ felkapott szép magyar dal. III. Goldbeck R. „La complainte.“ Melodie Russes-szalondarab; s IV. Kisgeszéní Szabó Istvántól „Szerenese fel“ szép talp alá való polka. Hat 10—10 lapos füzetből álló évnegyed előfizetési ára 1 frt. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalnál Bpest VI. Csengery-utca 62/a., honnan mutatványszámot bárkinek küldenek.

— „A z 1848—49-iki Magyar Szabadságharcz Történetéből“ most jelent meg az 53-dik füzet, melyben Graca György a megszokott élénkséggel és eleven-séggel adja elő a szegedi, sallói és váci ütközetek eseményeit. Ugy e füzet, mint a megelőzőek tartalomra és illusztrációra nézve megfelelnek a legnagyobb mérvben a közönség követelményeinek, és e téren az egyedül álló legjobb mű.

— **Érdekes és gazdag könyvtár** birtokába jutnak mindazok, kik a „Képes Családi Lapok“ szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lapra előfizetnek. Négy teljes és beköthető regényt ad e lap olvasóinak évenként. A föl lapban külön két érdekes regény folyik évnegyedenként. A „Képes Családi Lapok“-at minden olvasni szerető családnak melegen ajánlhatjuk. Előfizetési ára egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat kívánnra ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal, Budapest, vadász utca 14.

— **A Kert.** A kertészet összes ágait magába foglaló kertészeti szaklap. 4-ik száma a következő tartalommal jelent meg: **Könyv a kertészet.** Biró Pál: A veteménymagvak elkoresodása tekintettel a magtermelésre. Band Henrik: A sárgarépa, ugorka, kalarabé, hajtása. G. A.: Még egyszer hogyan rigolozunk? Gabóczy Lajos: Melegítő anyagok a kertben. Mauthner Ödön: Milyen legyen a jó káposztafaj. Rothberg Gusztáv: Endivia télen — Gyümölcsészet. Angyal Dezső: Victoria királynő szilvája. Nagy Ferencz: Málna hajtás. Farkas József: A gyümölcsfa-ültetéséről, Moenich Károly: A gyümölcsfák téli ojtása a szabadban. B. R.: Az egres mint kordon. — Diszkrétészet Vitályos: Lathyrus odoratus „Celestial“ Gasper Vilmos: A rózsák téli nemesítése. Gillemont Vilmos: A rózsatenyésztésről Pimper József: Az Aroideák tenyészése. — Lugas. Idősb Katona Zsidmond: Barry. Németh József: Szőlőtelepítés gyökeres ojtványokkal (Folytatása). Gép- és eszközleltár. Kellner István: Magfélék megvédése az egerek ellen. — Róvartan. K. O.: A levéltetvek pusztítása. — Tárcsa. Maróthy Elemér: A magokról. — Közletről és távolról. Gáspár Antal: Még egyszer a nyulak — Irodalom — Hírek. Adakozás Bereczki szobrára. — Bereczki-Bagjinszky-Romhányi. — A tündérrózsa a föld alatt. — A millenárius kiállításra utazók figyelmébe. — A kolozsvári káposzta — kiviteli cikk. — A bugaczi cserénys a kecskeméti gyümölcstermelés. — Apró szakkozlemények. K. J.: Amilyen az ápolás, olyan a gyümölcs. — Tar Gyula: Azok a nyulak! — Könyves János: Rozsdás szerzőmök. — Ritter Mátyás: Védekezés a filloxera ellen. — K. O.: Meggyászár ültetvények, pótkultura gyanánt filloxerás szőlőtelepek részére. — Ádamszky József: A szegfü tenyészése. — Virágok illata. — Szerkesztői üzenetek. — Színes műmelléletek. Victoria királyné szilvája. Lathyrus odoratus „Celestial“. Barry. — Fametszetek. Jó káposztafaj. Rosz káposztafaj. Ótéves egreskordon őszel nyésés előtt. Ótéves egreskordon nyerve. Ótéves egreskordon nyáron. Caladium antiquarum. Anthurium Scherzerianum. Arum detruncatum. Arum sanctum. Magfelleagató karika. Szegfü dugány szakítás.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Országos vásár

Margittán. (Biharmegye.)
1896. márc. 11-én baromvás.

„ „ 12-én „ 2—3
„ „ 13-án kirakóvás.

Tenyésmének.

Szilágy-Nagyfaluban álló két apaménemhez elfogadok fedezésre, **Clever** angol telivérhez (apja **Doncaster**, anyja **Wissenschaft**) 20 kancát.

Fedezési díj 15 frt.

Keve angol félvérhez (apja **Zenész**) 30 kancát. Fedezési díj 5 frt. Oly kancákért, melyek meddön maradtak, a fél fedeztetési díj visszafizettetik.

Báró Bánffy János.

2—3

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság által közhirrre tétetik, miszerint Schönstein Gyula mint Sojtován László engedményese végrehajtónak Szombatfalvi Anna budapesti lakos végrehajtást szenvedő ellen 61 frt 60 kr. tőke, ennek 1890. évi július 24-től járó 6% kamatai, 34 frt 90 kr. eddig megállapított költségek erejéig a szeődemeteri 226. sztkvbe bejegyzett 492a. hrsz. ingatlanra 454 frt, — továbbá a szeődemeteri 73. sztkvbe bejegyzett 94. hrsz. ingatlanokból a Szombatfalvi Anna 1/2-ed részére 252 frt 44 kr. kikiáltási ár mellett végrehajtási árverés rendeltetvén el, árverési határidőül **1896. évi március hó 4. napjának d. e. 9 órája** Szeődemeter községbe a községházához kitűzetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak. Venni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át a kiküldött kezéhez készpénzben,

vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben, 15—15 napi időközökben az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a tasnádi kir. adóhivatalhoz lesz fizetendő. A bánatpénz az utolsó részletbe lesz betudandó. A jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál, és Szeődemeter községházánál megtekinthetők. Az árverési költségek végrehajtató ügyvéd részére 7 frtban saját felével szemben állapítatik meg, mivel az előzőleg javára, illetve jogelőde javára elrendelt árverést ők szüntették be.

Végrehajtató utasítatik Pákai László ügyvédje útján, hogy az árverési hirdetményt szabályszerűleg tétesse közé és az azt tartalmazó hírlappéldányt mutassa be.

Az árverés fogantatására jelen hirdetmény kifüggesztésétől számított 30 nap eltelte után fog birói végrehajtó kiküldetni.

A kir. járásbíró, mint telektönyvi hatóság, Tasnádon, 1895. évi november 26.

ELŐD,
kir. aljárásbíró.

3 arany, 15
ezüst érem
12 dísz- és
elismerő
okmány

Kwizda Ferencz János

K w i z d a - f é l e

Korneuburgi marha-táppor,

több mint 40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánytól, rossz emésztéstől, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő-képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Tessék a fennebbi
védjegyre ügyelni
s a vételnél határozottan kifejezni:
Kwizda-féle
Korneuburgi
marha-táppor.

Fő letét:

kerül. gyógyszerár Korneuburgban.

Védjegy

Védjegy.

Roman kir. udv. szál-
lító.

Kapható a
gyógyszertár-
rakban és
drogistaánál

Meghívás

A KRASZNAMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR

Szilágy-Somlyón,

saját üzleti helyiségében

1896. március 8-án tartandó

XXVII. évi rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat.

- 1) Az igazgatóság jelentése a lefolyt 1895. üzleti évről.
- 2) A felügyelő bizottság jelentése a számadások és mérleg megvizsgálásáról és ennek kapcsán az igazgatóság erre vonatkozó javaslata.
- 3) A mérleg, nyereség és veszteség-számla felterjesztése és a nyeresemény felosztása, az igazgatóság és a felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.
- 4) Az 1896. évi költségvetés.
- 5) Dr. Kálmán Ignác indítványa az alapszabályok 70., 77. és 89. §-ai módosítása tárgyában.

1—2

Az igazgatóság.

Bor kimérés.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki borfogasztó közönség tudomására hozni, hogy a főtiszt. Trusza Lajos rk. esp. plebános ur saját termesztésű **Oportó (piros) borát** megvásároltam s azt literenként, ugyancsak 50 és 100 literenként is árusítom.

Tisztelettel

LIGER LAJOS

1—3 a „városi szálloda” bérloje.

81—896. kig. szám.

Árverési hirdetmény.

Alantirt község előjárósága részéről közhirrre tétetik, miszerint Kraszna nagyközség tulajdonát tevő „Komáromi”-féle ház és telek folyó évi március hó 1-ső napján d. e. 9 órakor a jegyzői irodában 1896. évi ápril 24-től számítva 3 egymásután következő évekre a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A község előjárósága.

Kraszna, 1896. február 24.

Bakcsy József,
jegyző.

Cseke György,
főbíró.

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a
legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

II. osztály.

Huzás 1896. március 11—14-ig

Nyeremény	korona	korona
1 á	100000	100000
1 „	60000	60000
1 „	40000	40000
1 „	30000	30000
1 „	20000	20000
1 „	15000	15000
1 „	10000	10000
2 „	8000	16000
8 „	4000	32000
10 „	2000	20000
13 „	1000	13000
100 „	400	40000
860 „	200	172000
9000 „	120	1080000
10000	nyeremények összesen	1648000

II. osztályu vétel-sorsjegyek

árak:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
40.— 20.— 4.— 2.— frt.

II. és III. osztályu teljes sorsjegyek árak:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
60.— 30.— 6.— 3.— frt.

Ezen eredeti áron kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyeremény-jegyzékért 40 kr. küldendő be.

25007

III. osztály.

Huzás 1896. május 12—28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000	600000
1 „	400000	400000
1 „	300000	300000
1 „	200000	200000
1 „	100000	100000
2 „	40000	80000
2 „	20000	40000
5 „	10000	50000
10 „	8000	80000
34 „	6000	204000
100 „	2000	200000
200 „	1000	200000
2650 „	200	530000
22000 „	150	3300000
25007	nyeremények és 1 jutalom	6284000

Az Osztály-Sorsjegyeknek II. osztályra való megújítása az I. osztályu sorsjegyek beküldése és a sorsjegy árának befizetésével legkésőbb március 1-éig eszközöndő.

1—3

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest

Szervita-tér 3.

Sürgöncim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szervita-tér 3.